

I. N. 7.

20

DISSERTATIO PHYSICA,

De

M U N D O,

Qvam.

Ex Suffragio & Consensu Ampl.
Facult. Philos. in Regia eaq; florentissi-
ma ad AORAM Universitate,

PRÆSIDE

Pl Reverendo & Excellentissimo Viro
Dn. M. PETROLAURBECCIO
Poëtios Profess: Ordinario, Consistorii
Iuriusq; Adseßore, nec non in Lundè Pastore
ignissimo, Nutritio meo, non ita pridem li-
beralissimo, Præceptore & Promotore offi-
ciosa grataq; mente, æternum su-
spiciendo.

ro GRADU & privilegijs in Philosophia ritè
obtinendis, Cordatorum Censura Mo-
destè Submittit

SVENO N. HÖÖR

Wex. Smol. S. R. M. Al.

In Auditorio Max: die 10. Julii, Ann:
M. DC. LXXXV.

Ex. apud JOHANNEM L. WALLIUMA. T.

Donec Pan. Regilbry

Reverendissimo Amplissimoq; Domino,
Dn. M. JONÆ SCARINIO
Inclytæ Diœcèsis Wexionensis Episco-
po dignissimo, Consistorii Præsidi, nec non c.
leberrimi, quod Wexionia floret, Gymnasi
Ephoro Gravissimo, Meccenati & Promoto-
ri magno, obsequiosa mente piè
colendo.

Plurimum Reverendo & Preclarissimo Viru-
Dn. M. ENEVALDO WIDBEC-
CHIO, Civitatis Wexionensis Pastori &
Archipræposito dignissimo, Consistor
Assessori gravissimo Promotori & Evergeti
summoperè devenerando.

Per quam Reverendis & Preclarissimis Domi-
nis GYMNASII LECTORIBUS, Consisto-
rii ASSESSORIBUS, FAUTORIBUS & PRO-
MOTORIBUS nunquam non observandis:

Vt Et

Prud. Probitateq; eonspicuis Viris ac Domini
Dn. HASSELBECCHIO WEDEG-
Civit: Wex; Consuli Spectatissimo, ante Se
ptennium Nutritio liberalissimo, etia
mnum benefactori honoratissimo.

Dn. JOHANNI Hirzberg/ Vectigalium
minorum Inspectorι accuratissimo, fautor
multis nominibus Colendo.

Dn. OLAI O Brushn Civit: wex; Secretari
expeditissimo, Favitori & amico Singula-
ter honorando.

Um multi multa, Ac splissime Du-
Episcope, Archipræpositæ Gravis-
sime, Consistoriales, Lectores
pariter omnes maximè obser-
vandi, Vos etiam fautores & benefacto-
res hororandi; Cum inquam multi multa, pro
suis quæq[ue] facultatibus offerrent Socrati præ-
ceptoris suo; Æschines Pauper auditor fertur
radixisse: Nihil dignum te, quod dare tibi pos-
sum invenio, hoc uno modo me pauperem esse
sentio. Idem ac vere idem, de me profiteri
necessum habeo, circa hoc anni tempus, dum in
hoc florentissima ad Aoram Academia, Musæ,
bonores suis jam drevenerint cultoribus; Illo-
rum, quidam, suis in patria Promotoribus in-
tia munera (chartacea scilicet, talia namq[ue]
ant studiosorum) preparant; Quidam tra-
tatu[m] aliquos paulo arctiores, sed quam ma-
xime limatos ingeniososque adornant; Ast
go indignus licet, tamen illos inter, quibus
a Diva Pallæ Corollam promisi, numeror unco;
vixq[ue] discuperem τεκμήγον aliquod peccoris
prati etiam à me, Vobis meis Promotoribus ju-
giter suspiciendis, extare: cum vestris benefi-
ciis iisdemq[ue] innumeris, non solum in patria
presens, sed & hic manens uberrime sim or-
natus, Hoc animo volutans Argumentum u-
tilissi-

illissimum simulq; jucundissimum de Mundi
primitus institui non odeo perfunctorie elabora-
re, Vestrūq; nominibus, ad morem recepum,
humillime dedicare. Sed oculos circumfe-
rens persentisco, tempore prater opinionem bre-
vius factum, tractatum pro materia habitu-
dine negare, variosq; sumitus alios meos qua-
leculaq; conatus pernegare. Quapropter cum
nominato Åschine ingemiscere necessum ha-
beo; Hoc modo pauperem me esse sentio, quod
nil dignum vobis, quod dare possum, inveni-
am. Ideoq; ad duc̄um ejusdem, Ampl. D. Episco-
pe, Gravis. Dr. Archipreposite, Lectores Praecla-
rissimi fidel. Vosq; favoritores spectatis. Vobis dono
unum quod habeo, me ipsum: hoc munus qua-
leculaq; est, boni quoſo consulatis, cogite tūq; alios
cū multū vobis darent, plus sibi reliquisse. Inte-
reaoro eſt obtestor, quo ingenii hunc meſactū,
imo Praefestinū abertū, pagellis hisce arctissimū
inclusum, serena fronte excipiatis, exceptumq;
pro condore solito explicetis. Numen cælestē
suppliciter veneror, vos Vobis omnībus Vitam cū
sanitate longam, honorem cum stabilitate vir-
tutis firmum, fortunam cum affluentia re-
rum optimarum prosperam, finem deniq; cum
salute meneis beatissimum concedat! Valete!

Sic precatur animitus, Vester

Humillimus cliens

S. Hööf/ Auct. & Resp.

Eographi terraque-
um globum descri-
pturi, solent illum
licet amplum fatis,
in parva quadam tabella repræse-
tare: qui illorum conatus, licet cir-
cumquaq; non usq; adeò sit ela-
boratus, ad rei tamen difficulta-
tem comparatus, sua laude non
defraudatur. Hoc perpendens e-
go, sacratissimoq; physico studio
quacunq; parum subactus, eodem
tamen apprimè allectus, constitui
uaustissimum simulq; jucundissimū
illud de Mundo argumentum.,
paucioribus lineolis adumbrare;
satis gnarus, me apud erectoris in-
genij quemq; iri excusatum, dum
extantiora tantum in eodem deli-
bavero, cum temporis ratio sva-

dear succinctam brevitatem am-
plete, sumitusq; maiores devitare.

THE S. II.

Omnium primo, ut status quæ-
stionis, si ita cum Oratoribus lo-
qui liceat, dispalescat; sciendum.
Mundum hic intelligi non consti-
tuendum, sed constitutum, quo
apertior in processu pateat via, il-
lum per causas & affectiones de-
monstrandi.

THE S. III.

Mundi Considerationem per-
functoriè auspicaturus in fronti-
spicio definitionem est Seybothio
petitam appono talem, *Mundus*
est Compages ordinata, Cæli, Elemen-
torum & omnium quæ ex illis sunt,
Deo ex nihilo creata, in sui gloriam &
hominum utilitatem. Definitionem
hanc utut bonam, omnimodè ta-
men perfectam illam vix dixerim;

cum

cum entia aggregata non fortuita
solum, verum & ordinata, perfe-
ctam definitionem non admittat;
adeoq; commodissima censenda,
hæc, donec commodior ostenda-
tur alia.

THES. IV.

In ἐγγήσει definitionis, duo ob-
servanda veniunt; ὄνοματολογία &
περιγματολογία: Circa illam iterum
tria, a. *Etymologia*: Græcis dicitur
κόσμος, quæ vox ut notum, orna-
tum & elegantiam significat. La-
tinis parili ratione à munditie & pu-
ritate, cum non solum ex pulcher-
rimis rebus constet, verum amæ-
nissimo ordine dispositis ijsdem.
B. *Synonymia*: Orbis; τὸ πᾶν, τὸ ὅλον, u-
niversum, universitas. y. *Homonymiam*
quod attinet, sumitur vox mundi
vel Theologicè vel Philosophice.
Theologicè 1. *Synecdochice* pro nobis-

lissima mundi parte, hominibus,
sc: nunc pro omnibus Joh. 3. nunc
pro reprobis Joh. 7. 4. i. Joh. 3. vel
Metonymicè pro peccatis & mun-
danis conditionibus i. Joh. 2. Gal. 6.
v. 14. Rom. 12. 2. *Philosophicè* pro i-
plo Deo Exemplariter & idealiter:
pro *Angeli*, pro *cælo*, pro *Elemen-*
tis, pro *homine*, undè dicitur $\mu\alpha\kappa\rho-$
 $\kappa\sigma\mu\circ$. hic pro systemate Cœli &
terræ dicitur $\mu\alpha\kappa\rho\kappa\sigma\mu\circ$ Joh. 1.
vers. 9. tantum ad nominalem.

THES. V.

Realis definitio Constat primò
genere, quod est *Compages* ordina-
ta, quo mūdi natura sive habitudo
indigitatur; Mundus namq; per se
unum corpus non est, per unita-
tem formæ substantialis commu-
nis, ad garritum quorundam: sed
corporum ordinata collectio. Dif-
feren-

ferentia deinde è quatuor causis,
*Materia forma, Efficiente & fine, peti-
tum.* **THE S. VI.**

*Materia Mundi Constituendi hic
in mentionem non venit, cum il-
la purum putumq; nihil, illudq;
negativum fuit; juxta illud Scali-
geri: materiam noli querere, nul-
la fuit. Constituti autem sunt cor-
pora naturalia omnia intra peri-
pheriam Cœli contenta; quemad-
modum Arist. lib. 1. cap. 9. de Cœ-
lo dicit, ἐξ ἀπάντης γδὲ δέ τῆς οἰκείας ὑλῆς ἡ
πᾶς κόσμος. ὑλὴ γδὲ ἡ αὐτῷ τὸ Φυσικόν σῶ-
μα γρὺς ἀνθρώπον; h.e. universus mun-
dus, ex sua tota materia constat,
materia namq; ipsius naturale atq;
sensibile corpus.*

THE S. VII.

*Forma non eadem omnibus
salutatur: alij Deum, alij animam
As toti*

toti mundo communem, alij Cæ-
lum ridicule statuunt.

THES. VIII.

Non Deus, licet rerum omnium
a se conditarum sit creator & con-
servator; Forma erit in materia
quam informabit, non extra il-
lam; Deus in sua essentia infini-
tus a nulla potest coarctari mate-
ria, quamvis amplissimam ampliore,
juxta illud Rhythmicum Hildeber-
ti, intra cuncta non inclusus, extra
cuncta nec exclusus.

THES. IX.

Non anima, communis puta,
qualem Hermes Trismegistus ad-
struit in libro cui titulus est, νῦν πρὸς
ἴρημην: πάντα πλήρη ψυχῆς: Et in lib. de
intellectione & sensu, αἰσθησιν ἴδιαν
αγὰ τόποιν, sensum proprium & intel-
ligentiam mundo tribuit. Hinc Py-
thagoras & Plato, mundum ani-
mal

mal appellitarunt. Ast Entia præter necessitatem non temerè sunt multiplicanda. Necessitas sane nulla, cum nullibi conspicuè in toto mundo appareat actio, à peculiari aliqua totius ejusdem anima profecta; Sed operationes quæcunq; fiunt, peculiaribus distinctisq; distinctarum specierum debentur formis.

THE S. X.

Præterea si una agnoscenda, forma communis informans mundum, reliquæ formæ, vel illius partes escent, vel ab illis informarentur, quorum utrumq; maximè absurdum. Partes esse non posunt, formæ n. univocæ non sunt, & plus quam genere differunt, nec valent unum totum constitutre. Eadem numero forma, res

numero distinctas, quales sunt naturales, constituere nequit; ut una forma dat esse, ita etiam unitatem. Si hæc forma communis alias informaret, etiam necesse esset illam his supervenire, eodem modo quo forma viventis formæ misti, hoc si esset, plures easq; præstantiores facultates omnium corporum naturalium, formis & animabus superadderet,

THES. XI.

Nec Cælum formæ illius communis munus obire valet, quia pars tantummodo est integrans ipsum mundum: Sed concinna dispositio, sive ordo maximè mirabilis, consistens in admiranda rerum naturalium varietate, aptissima superiorum & inferiorum collocatione, in mira omnium pro-

proportione, in artificio sa omniū
compositione & pulchritudine, in
omnium sibi invicem ministranti-
um divino ordine, sapientissima
gubernatione, quemadmodum
Sap. ii. Omnia in numero ponde-
re & mensura condita esse prædi-
cantur.

THES. XII.

Causa Efficiens Mundi, non fortu-
itus atomorum concursus, sed
Deus Ter Optimus Maximus ad
dictamen Mosis dicendus. Cum
omne in universum Ens vel de-
pendens sit, vel independens,
Mundus unum è numero entium,
ad alterutram horum classem re-
ferendus. Non independens ali-
quod esse eundem, vel hinc con-
stat; Est namque, compositum. O-
mne compositum pendet cum à
prin-

principijs internis, materia scilicet
& forma, componentibus, tum
externâ constitente.

THESES. XIII.

Materia quæ est principium quod-
dam passivum, nulla ratione po-
test sui ipsius causa existere, quin
superiorem causam Deum ad esse
suum requirat; quo etiam Eth-
nicilumine naturæ tantum ducti,
collimarunt. Utpote Anaxagoras
divinam quandam mentem uni-
versa distinxisse affirmans. Plato in
Timæo Deum creasse & consti-
tuisse hunc mundum proficitur.
Orpheus idem confirmat dum di-
cit: Unus est per se genitus, ab
eo uno cuncta sunt procreata. Et
Sophocles, unus, verè unus Deus
est, qui cœlum condidit amplam-
quæ terram.

THESES.

THE S. XIV.

Uti in superioribus fuit probatum, fortuitò casuve nequaquam extetisse mundum; Ita sponte sua indè fluit, ob certum aliquem finem eundem ordinatum, juxta πλυτρύλληπν, Deus ē natura nihil frustra moluntur. Estq; finis ille duplex *Primarius* & *Secundarius*.

THE S. XV.

Primarius est gloria Dei, Prov. 16:4. Deus mundi fabricator, propter se ipsum omnia fecit. Quo ejusdem Potentia ex creatione hujus universi ex nihilo, omnes nos in admirationem sui raperet: *Sapientia*, in omnibus hisce ita elaboratè ordinandis, celebraretur: *Bontas*, quæ se omnibus communicavit, voce gestuq; semper decantaretur. Idem antea nominatus *Hermes Trismegistus* in lib, de pietate & phil.

Phil: dixisse legitur hunc in modo:
πρῶτον ὁ Θεός, δεύτερον ὁ κόσμος, τρίτον
ὁ ἀνθρώπος; ὁ κόσμος διὰ τὸν ἀνθρώπον,
ὁ δὲ ἀνθρώπος διὰ τὸν Θεὸν.

THE S. XVI.

Secundarius finis est ipse homo;
ad hujus n. conservationē omnes
rerum species, ipsos etiam constat
Cœlos esse conditos; imo spiritus
castissimi & Sanctissimi homini
inservire tenentur, Psal. 91. 11.
Heb. 1. 14. etc. Nec est quod og-
ganiat aliquid veterosus, anima-
lium quorundam, puta venenosō-
rum, æstimator, integrantium
mundum; cum illa omnia in usus
hominum sint ordinata, si non
immediatè, nunc tamen media-
tè. modus quo fiat, licet lateat, ne-
gandus ideo non est, sed nostram
accusemus ignorantiam, Dei præ-
dicemus sapientiam, qui omnia

ad

ad usum creavit nostrum ; nostram vituperemus improbitatem , qui s^æpè optimis creaturis abutimur , quas optimus creator nostro creavit bono.

THE S. XVII.

Nunc ratio Methodi postulat , affectiones Mundi , summa qua unquam poterit fieri brevitate , expendere . Illarum Prima quantitas , propter materiam , lata offert , quæq; duplex , Continua & discreta . Continuam quod attiner , dico mundum esse omnino *Finitum* ; ratio , quia suis constat terminis cœlo ultimo descriptis . Quod cœlum finitum sit , dictitat ejusdem quolibet die conspicua circumgyratio in polis , boreo & austriano . Unde hoc fluit ratiocinum ; Cujus motus finito absolvitur

tempore, id in *Essentia sua finitum* erit; assumptum de mundo nullo reclamante dici potest E. Præterea, Si Mundus constat partib, finitis & quantitatibus, utiq; finitus est; posterius sequitur à priore, unanimi voce concessio: Quod mundus vero constet partibus finitis dicit omnium corporū naturalium sufficiens enumeratio. Nec est, quod instet aliquis, dicendo: Causam perfectissimam, puta infinitam, perfectissimum sequi effectum, scilicet infinitum. Mundum dici posse perfectissimum, in suo genere, non vereor affirmare, cum perfectio Effecto communiceatur talis, qualis ipsi accidere potest; Essentialis autem Dei proprietas, *infinitas* scilicet, quod in mundum cadere non possit, vel hinc

hinc statuminatur; quod inter
Creatorem & creaturam nulla
tunc daretur differentia, diversi-
tasq; nulla; adeò ut illud, quod
Deus non est, Deus fieret; quod
ἄλογον, quod ἀτόπιον.

THES. XVIII.

Circa Quantitatem Discretam
notandum venit, quod mundus
sit tantummodo Unus. Ratio-
nes Philosohicæ hæ sunt, quas
Arist:l.z.C.g. de Cœlo subministrat.
Omnia gravia tendunt deorsum: si
plures essent mundi, ad huius
mundi centrum terra alterius, tan-
quam locum naturalem, ignis al-
terius mundi ad hujus circumfe-
rentiam tenderet. Insuper, ab i-
psa nomine, mundi singularita-
tem probat philosophus, hoc mo-
do: Mundus dicitur οὐ πᾶς, dicitur

πόλων, E. Si mundus est omnia, utique nihil corporei extra hunc mundum habetur. Nec sane perfectus foret, nisi omnia in se comprehenderet, nec compactus constitutusq; esset ex omnibus rebus a Deo creatis.

THE S. XIX.

Cui etiam nostræ assertioni suffragatur Athanasius in Oratione contra Idola: Ideò, *inquit*, opificem naturæ Deum, unum dunt taxat mundum condidisse, ne de multorum numero, multi etiam opifices existimarentur. Ut penitus, imo firmius, rem adstruamus, testimonia ab ipsis Sacris Pandectis arcessenda, utpote apud Matth. Cap. ultimo, discipuli mittuntur in mundum ad docendum omnes gentes. Unde liquet, totum

totum genus humanum, in mundo hoc nostro genitum propagatumq; intraq; eundem contineri; nisi quis mundum hominibus vacuum ineptè statuerit. Similia in Epistolis Paulinis, passimq; alibi deprehenduntur Singulariter loquentia loca.

THES. XX.

Plures potentia divina, eademque absoluta, potuisse creatos esse & etiamnum creari mundos, nullus negaverim; Cum Deus sit omnium causarum liberrima, liberrimumq; agens: Agens vero tantum necessarium, secundum ultimum potentiae agit. Ultimum autem potentiae Dei est infinitas, secundum quam non agit.

THES. XXI.

Qualitas nunc subsequitur, af-

fectio illa mundi secunda , quæ
constit in summa eiq; debita bo-
nitate & perfectione. Est enim
mundus perfectus perfectione
specierum omnium; Perfectio e-
jus spectatur potissimum in qua-
titate & formis. In quantitate,
quod partes sunt ita inter se con-
nexæ, ut nihil in illis vel deficiat
vel redundet. Perfectio in for-
mis est, secundum quam omnes
species ea serie inter se sunt con-
nexæ, ut unaquæq; alteram pro-
ximè attingat, & nulla eorum in-
sibi debitum deficiat.

THESS. XXII.

Hac occasione brevissimè indi-
gitabo, quid censendum mihi vi-
deatur de ætate hujus universi.
Nam philosophorū veterum non
pauci, nec insimi Commatis, dixe-

runt

runt scriptitaruntq; mundo æternitatem convenire. Verum ut cunque intellectam velint æternitatem, tamen σιδηρόξυλον erit: cum formalis ratio æternitatis, consistat in duratione interminabili, quæ nihil sit, nisi perpetuum rūr, idq; fixum soliq; Deo proprium. Mundum æternum esse, planè absolum; & si creaturæ, quas inter mundus suam sortitur appellacionem, habeant quoddam esse ab æterno, tum non omnis creatura esset à Deo creata, nec Deus creasset omnia ex puro puto nihilo, nèq; posset omnia, dum veller, annihilare; cum esse essentiæ creatura à Deo non accepisset. Ejusdem enim potentia est, docente Combachio Met. lib. 2. Cap. 2. 9. è nihilo aliqvid facere, & in nihil redigere.

THESS.

THE S. XXIII.

Qui mitius, imò excusatiō rem tractare sibi habent persualum, ad palliandum errorem, confugiunt ad *materiam primam*, qvam æternam fuisse non dubitant. Verum illam sententiam præter scripturam sacram, etiam sanior Philosophia, tanq;am futilem scurilemq;, ad Garamantas usq; relegat. Scriptura Sacra nullum principium materiale mundi agnoscit, præter illud, qvod limine libri Genesios habetur.

THE S. XXIV.

Philosophia sic sup̄ colligit jure. *Materia*, ex hypothesi loqvor, *Prima*, cum sit ens, aut ex se ip̄a, aut ex alio ; prius non, nam entium primum est Deus ôw, qvi à se ipso est ; alioquin materia

ria ipsa, & Deus idem esset; quod quam absurdum, quamq; impium sit, vel cœco apparet. Erit ergo ab alio; si ex alio, aut ex Deo, aut alia re Deo priore; non hoc, qvia unum tantum omnium rerum principium agens est Deus, primum scilicet & supremum ens, undè omnia entia; à Deo igitur est ipsa, si ex Deo, tanquam à causa Efficiente, seqvitur eandem à Deo esse factam; facta, aut ex alia priore substantia, quæ non fit Deus, aut ex nihilo; nec primum, qvia esset ex substantia aut immateriali aut materiali; non vero materia ex immateriali principio constare potest, ex nihilo igitur sit, necesse est, dicit Magirus.

THES.

Tertia Mundi affectio erit *locus*: mundū enim ad naturam Corporis naturalis consideratum, Cœloque comprehensum, in loco sive spatio suo esse existimō: Præsertim Cœlo, utpote corpori naturali, locum cum assignaverim, eodem negotio mundum in loco esse, præsertim *per partes & quoad locabilitatem* contendērī. Omne qvod movetur motu physico & locali, movetur in loco, ab hoc enim motus suam denominationem habet: *ανθρακις* οὐ προσκειμένω forēt, motum localē absq; loco adstruere. Cœlo autem motum localem quis denegabit, quis cum sensibus pugnam suscipiet & verissime movetur Cœlum motu perpetuo & ordinatissimo. Si quis objecerit, Cœlum non mo-
veris;

veri, sed quiescere, & sic à motu
non posse probari ipsum in loco
esse; ab illo statim quæro: Num
Cœlum quiescens etiam in loco
quiescat, & qualis in Cœlo quies-
est nonne à motu locali: quo ob-
tento, mundum in loco, *ratione*
superius notata, esse affero.

SOLI DEO GLORIA.

dd

Ad

VIRUM JUVENEM,

Et ingenio & industria conspicuum,

DN. SVENONEM Högl/
Sanioris Philos. Candidatum probatissi-
mum, amicum & commilitum me-
um fidelissimum,

τροσφώνητις;

A Therea quæcunq; vides regione
moveri,

Quæ tellus spacio continet ampla suo,
Continet hæc, fateor, Tua Dissertatio
docta,

Quâ pergis Sophiæ scandere ad alta
gradus.

Sic decet ingenuos comprehendere maxi-
ma parvū,

Qvo constent uno, maxima, parva,
loco.

Quam dedi prolixo in Dn. Candidatum
animo,

AND. WANOCHIUS,
Ph. pract. & Hist. Prof. hoc temp.
Fac. Ph. Dec.

Peregrinie & Praestantissime

DN. ΘΕΟΣ /

Philosophiae Candidate dignissime
Fateor me tibi & quidem libenter, ob singularia tua in me collata beneficia, de vincitum esse; & plane incivilis essem, si tantam benevolentiam animo meo excidere permetterem. Ut itaque a morem erga te ostenderem meum, non potui quin honestis tuis conatibus, amico animo & singulari affectu gratularer. Sint ergo honores Magisterii, pro quibus summa cum laude disputas, summo Tibi commodo; qui ut insuper pertineant ad Dei gloriam, Ecclesiæ ædificationem, decus patriæ, gaudium propinquorum tuorum amicorumque, est quod animatus voveo! Vale!

Animo & affectu singulari posuit
P. Cortesman Holm.

Sudorem sacerdotum summus Budusq; secundus S,
Vt velit, ut voluit, votivo vellico versu V,
E largiri etiam exantlatis egregiusq; E
Numine nexifco Nixqv! nec negligo nome N,
O pteo omnipotens orabilis offerat opt O!

CAROLUS N. Hödl.

Dies sane numeravi perplures,
qvo pacto possem Tot tua in
me collocata beneficia, aliquo
officii genere demereri. Idque
non auro, non argento, perituris
Vanitatis Schematismis, sed a
more & charitate: jam itaq; mo
deste mihi gratulor, ac insigni læ
titia perfundor, dum videam Te,
pereximis Domine Hödl/ & Philo
sophiae Candidatum renunciatum
& hoc die de illustri Argumento
disputare: proinde cum hic dies,
hæc hora, ansam mihi dederit, tu
am

am in studiis assiduam operam,
brevibus deprædicandi; Ingenue
fatcor, Te per tribulos ad rosas,
per remoras ad Musas, per aspera
deniq; ad sublimiora, exorrecto
pede properasse. Qvare nihil
mirum, si *Musæ* tibi corollas nunc
parant, floresque colligendo ne-
ctunt ferta Dearum. Ego profecto
actum hunc gratulatione prole-
quar, fusis votorum precibus,
ut feliciter celebres. *Deus unus*
& trinus, qvi te eruditione sana
beavit, det etiam tantis laboribus
condigna præmia. Qvâ de re
dubitare, cum impietatem qvan-
dam sapiat, te bene valere jubet,
& in se pariter amicè respicere ro-
gat, Tui sinceri nominis cultor.

JONAS Svanberg.

Ad studiorum
Currere metamus
Perge labore,
Nitere nisu
Rite nitere!
SVENO, studebas,
Advigilabas,
Claudere cursus
Hos studiorum:
Auspice joya,
Crescere perge,
Cumque cedant,
Ominus dextro,
Comoda in ampla!

JOHANNES P. LAURBECCHIUS.

